

Аналітичний центр «Нова Економіка»

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

**СТАНОВЛЕННЯ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ: ОСОБЛИВОСТІ,
НАПРЯМИ ТА ПРІОРИТЕТИ**

29 лютого 2020 року

Київ
2020

Брич Б. В. ЕНЕРГОСЕРВІСНИЙ РИНОК ЯК ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ.....	46
Вовк М. О. ТЕХНОЛОГІЧНЕ ОНОВЛЕННЯ ВИРОБНИЦТВА ЯК ЕЛЕМЕНТ КОМПЛЕКСНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	49
Гаражджук І. В. АНАЛІЗ МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ	52
Дюк А. А. МОТИВАЦІЙНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА НА СЕЛІ.....	55
Каневська А. Б., Святненко В. Ю. ФОРМУВАННЯ ЛОЯЛЬНОСТІ СПОЖИВАЧІВ НА РИНКУ (НА ПРИКЛАДІ КОМПАНІЇ NETFLIX).....	57
Кишин О. В., Цимбала У. Б. ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО МІСЦЕ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	63
Клочко Т. А. ПОТЕНЦІАЛ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА	66
Колісник Н. А. СУТНІСТЬ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ	68
Лучків В. І., Шубан В. Г., Дідик В. І. УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТА БЕЗПЕКОЮ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ	72
Ляховська О. В. ВИРОБНИЦТВО СВИНИНИ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ: ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ	74
Фішер Н. В. ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ ЯК СКЛADOVA АНАЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПІДПРИЄМСТВ	78
Харчук О. Г., Шадой В. С. УПРАВЛІННЯ МЕХАНІЗМОМ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІН НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	81
Чугрій Г. А. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	84
Шпак Я. О. СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	88
СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Максютенко А. В., Арестов С. В. ВПРОВАДЖЕННЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ В ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС.....	91
Порошенко К. С., Арестов С. В. РІВНІ МАРКЕТИНГУ В ТУРИЗМІ	95

ТЕХНОЛОГІЧНЕ ОНОВЛЕННЯ ВИРОБНИЦТВА ЯК ЕЛЕМЕНТ КОМПЛЕКСНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Нині аграрне виробництво України потребує техніко-технологічного переоснащення відповідно до рівня фондозабезпечення розвинутих країн світу. Такі процеси здійснюються в межах розширеного інноваційного відтворення галузевих технічних засобів, яке передбачає їх кількісне зростання та якісне оновлення відповідно до сучасних технологій у сільськогосподарському виробництві. Це потребує наукового обґрунтування основних засад державної технічної політики в АПК, спрямованої на забезпечення умов для системного інноваційного техніко-технологічного оновлення вітчизняного агропромислового виробництва, формування й ефективного функціонування системи інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу для збільшення обсягу виробництва сільськогосподарської продукції, зниження матеріало- та енергоємності технологічних процесів підвищення продуктивності праці, поліпшення соціальних умов сільськогосподарських товаровиробників, дотримання умов екологічної безпеки [2, с. 6].

Розвиток технологічного оновлення виробництва покликаний забезпечити безперервний процес його здійснення на підприємстві. Інноваційний розвиток передбачає безперервність інноваційного процесу, розробку і пропозицію нововведень; активну роботу над наступним нововведенням від моменту виведення останньої новації на ринок з урахуванням життєвого циклу продукції. Вважається, що на початковому етапі виведення виходу на ринок технологічно нового товару попит перевищує пропозицію, на середньому етапі попит практично дорівнює пропозиції, а на завершальному – попит менший пропозиції і підприємству доводиться шукати нові ринки збуту. Розвиток як функція управління повинен забезпечити здійснення заходів, спрямованих на проведення наступного технологічного оновлення виробництва [4, с. 264].

Для вирішення проблем, що стосуються зниження собівартості виготовленої продукції, підвищення рівня якості, зменшення енерговитрат на виробництво продукції та впровадження ресурсозберігаючих технологій, необхідно розробити комплексну стратегію технологічного розвитку агропродовольчого підприємства.

Для розроблення комплексної стратегії технологічного розвитку підприємств, визначення пріоритетних для окремого підприємства напрямів та способів підтримки інноваційного розвитку, формування комплексної програми заходів з підвищення його ефективності пропонується виокремити основні складові технологічної бази підприємства. Вони включають:

по-перше, основні виробничі технологічні процеси створення профільної продукції;

по-друге, технологічну інфраструктуру (матеріально-технічне забезпечення процесу виробництва, операції транспортування, складування, енергозабезпечення і контролю, інформатизація та автоматизація адміністративних робочих місць технологічних відділів;

по-третє, об'єкти інтелектуальної власності (ліцензії, патенти, науково-дослідну діяльність і власні інноваційні та науково-технічні розробки);

по-четверте, технологічну культуру (кваліфікація технологічного персоналу, екологічність і соціальність технологій, система управління якістю продукції та конкурентоспроможністю підприємства) [3, с. 278].

Ефективна реалізація процесу управління комплексної стратегії розвитку підприємства повинна також мати на меті збільшення показників соціальної ефективності, що на сьогоднішній день для агропродовольчих підприємств є актуальним питанням.

На думку Сас Л. внутрішніми показниками соціальної ефективності технологічного оновлення виробництва може бути [5, с. 71]:

- зростання співвідношення розміру заробітної плати на підприємстві стосовно встановленого мінімального її рівня;
- утримання закладів соціальної інфраструктури на базі підприємства для потреб працівників (їдальні, перукарні, дитячі садки, відпочинкові, оздоровчі, розважальні структури, гуртожитки);
- часткове або повне фінансування путівок на відпочинок та оздоровлення працівників;
- участь у будівництві житла для працівників;
- витрати на розвиток персоналу (навчання, стажування, підвищення кваліфікації);
- забезпечення належних та комфортних умов праці.

Але поруч з ефективними показниками впровадження комплексною стратегії технологічного оновлення агропродовольчого підприємства існують певні ризики, щодо реалізації стратегії.

Так, Ганський В. та Скриль В. зазначають, що впровадження технологічної стратегії розвитку потребує значних капіталовкладень, і перед керівниками вітчизняних підприємств постає проблема невідповідності між бажаним, відображеним у цілях, станом об'єкта управління і його поточним станом. Цей дискретний інтервал між

наявними тенденціями розвитку і бажаними можна заповнити шляхом [1, с. 136]:

- пошуку нових можливостей зростання;
- визначення таких сфер діяльності, де підприємство є конкурентоспроможним;
- розроблення заходів щодо підвищення конкурентоспроможності підприємства в існуючих сферах діяльності;
- перерозподілу ресурсів з неперспективних на конкурентоспроможні напрями діяльності;
- розв’язання проблем злиття, поглинання, реструктуризації або ліквідації окремих підсистем з метою досягнення синергічного ефекту;
- активного пошуку інновацій різних типів для забезпечення досягнення потрібних параметрів.

Таким чином, технологічне оновлення виробництва агропродовольчих підприємств на сьогоднішній день є вимогою часу, так як значна частина аграрних підприємств має застаріле та не ефективне технологічне обладнання. На сьогоднішній день впровадження технологічного оновлення виробництва замало, тому її необхідно вирішувати комплексно. В такій ситуації, що сформувалася необхідно розробити та реалізувати індивідуальну комплексну програму технологічного оновлення виробництва, яка в свою чергу створить нові пріоритетні можливості розвитку підприємства в конкурентному середовищі.

Література:

1. Ганський В. О. Формування стратегії технологічного розвитку підприємств / В. О. Ганський, В. В. Скриль // Східна Європа: економіка, бізнес та управління. – 2018. – № 12. – С. 135-142.
2. Лупенко Ю. О. Наукове забезпечення техніко-технологічного оновлення аграрного виробництва в Україні / Ю. О. Лупенко, О. В. Захарчук, М. М. Могилова // Економіка АПК. – 2017. – № 5. – С. 5-12.
3. Рачинська Г. В. Оцінювання рівня технологічного розвитку підприємств / Г. В. Рачинська, Л. С. Лісовська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2011. – № 698 : Проблеми економіки та управління. – С. 277-281.
4. Сас Л. С. Інноваційний менеджмент у процесі технологічного оновлення виробництва сільськогосподарських підприємств / Л. С. Сас // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Економіка. – 2018. – Вип. 1. – С. 262-265. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuues_2018_1_44.
5. Сас Л. С. Показники ефективності процесу технологічного оновлення виробництва сільськогосподарських підприємств як складова частина їх інноваційного розвитку / Л. С. Сас // Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство / голов. ред. М. М. Палінчак. – Ужгород : Гельветика, 2018. – Вип. 17. № Ч.2. – С. 70-73.